



ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga,
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba
Puerto-Rico, 16 rals., Estranger, 18 rals.

FÁBULAS POLÍTICAS.—LA VESPA Y 'L BURRO.



Y la vespa ab un sussurro
exclamá molt enfadada!

«Si 't regalo una fiblada
se t' haurá acabat lo burro.»

A casa sèva y fora de casa sèva senyor Puig y Llagostera.

Està à punt de publicar-se una colecció de monòlegs escrits en vers, titulada *En las tombas* deganada à nostre antich colòborador D. Joseph María Codolosa.

Quan surti 'ls en farém dos quartos.

Lo pare d' aquell hereuet de Monrás, (La Bisbal) que vá fer tantas harrasses durant las passades eleccions, y qu' es més carlí que un detente, aeaba de lograr ab las sèvas manyas, lo nombrament de un apotecari, carlí com ell, pèl càrrec de administrador de correus.

Y 'l fill, vanagloriantse de aquesta valentia, deya: — Si l' administrador vell, hagués votat ab los carlins, encare hi fora. Així los liberals apendràn de viure!

Sí, es veritat, mentres hi haja governs que de un modo semblant protegeixin als que pochs anys endarrera desolaven lo país, aniré aprenent de viure.

Pero, que no s' adormin, que al últim vindrà un dia, en que 'n sabré prou.

L' embaixada xina ha arribat à Madrid y ha sigut objecte de grans obsequis.

La presideix un tal Chin-Lan-Pin, que vá presentar-se à n' en Martinez Campos y va ferli un discurs en la llengua del seu país.

Qui sab que vá dirli!

Jo fins crech que vá enganyarlo com un xino.

Aviat se donarán per oposició algunes catedras vacants.

A la carlins, que ha arribat la vostra: si 'l tribunal vos intimita, lo conde de Toreno us infundirá valor y ánimo. Procureu ficarlos á la terna, y si hi ha algun demòcrata, es cop segur.

Al Ajuntament de Barbastro l' han portat als tribunals perquè usava un sello que deya: «Ayuntamiento republicano de Barbastro».

Verdaderament es aquest un delicto dels més tremendos.

Qui no 'ls feya usar un sello que digues: «Ayuntamiento carlista!» A horas d' are tots los concejals a firmarian la nòmina.

Estem obligats á treure un recort retrospectiu de les passades eleccions municipals.

L' escena passa á Sabadell, lo protagonista es aquell mateix Sr. Camps y Matarí de las eleccions de diputats à Corts, tant apte per fer jochs de mans com per cassar guatllas en temps de veda.

Se presenta per un colègi una candidatura que a n' ell no 'l hi agrada: això mateix fa que molts la votin. No obstant arriba l' hora del escrutini, y la candidatura presentada pèl cassador de guatllas tréu tots los vots; la candidatura que van votar los electors, casi cap.

Malaguanyat Sr. Camps per una ciutat com Sabadell! Un home així hauria de arar pèl mon com en Canonje y 'l doctor Nicolay fent jochs de mans y recullint aplausos.

Un preguntava: — ¿Y no 'hi ha medi de seguirli una causa criminal à un home així?

— Cá, responia un altre, es un home tant llest, que fora capás d' escamotejar lo jutje, l' escribá y hasta 'ls aguatssils.

A la mateixa ciutat de Sabadell dijous de la setmana passada vá haberhi professió de jubileu.

Al passar pèl davant del café de 'n Jan, ahont hi tocava un' orquestra com es costum de tots los días festius, un capellà que 's diu Sallent y de motiu Basquinyas, deixa 'l curs de la professió, puja l' escala del café ab lo bonet calat, per fer servir las quatre punxes en un cas d' apuro, y las empren ab l' amo del café, tractantlo de qualsevol manera....

Per fortuna 'ls joves que ballaban no van voler enfadarse, y mossen Basquinyas, tingüé d' entornar 'n, sortint per la porta del darrera.

Un que 'l havia conegit quan feya la carrera, venent tabaco de contrabando, al veure'l en un café volia preguntarli:

— Mossen Perico, i qué té una lliura de picadura de confiansa?

¡CA!

Lletreta dedicada al nostre simpàtic Cá-novas.

M' agrada per aixerit:
quan 'l hi dona la real gana
surt del poder, pero mana
com si no 'n bagués surtit.

Fa y desfá qu' es un primor
y si salta algú en rede,
vesté pensa: — A casa 'm quedo!
y un altre carrega 'l mort,
Salero! D' això se 'n diu
surtir bè de tots emprenys,
Vaja; 's veu 'ne 'ls malagueños
tenen lo cap feo y viu.
¡Y en Campos qu' está creyent
qu' ell goberna solzament!
¡Ell, en Campos goberna?
¡Cá!

Las eleccions que s' han fet
han posat en evidència
que la sèva omnipotència
te un ressorte molt secret.

Tením molt fina la vista
y hem comprès la pastora:
la màquina estava untada
tota d' olí canovista.

Y vesté d' amagatosis
guaytava lo que tots feyan.
¿Que 's pensava que ne 'l véyam?
L' hi surtian los bigotis.

¡Y ara digui 'ns si es leal
lo combat electoral!

¿Vosté férnos 'ne mamá?
¡Cá!

Quan s' hagi obert lo Congrés,
y en Campos allí s' presenti;
y sense trabas intenti
fer sapiguer al mon qui es;
deurà quedar fret de pò
contemplant at allà, d' assí,
tants pochs tipos d'honesti si
y tants... tants d'honesti no.

¿Qué farà? ¡Qui sabi! Vosté
ja deuria estar preparat,
per si en un moment donat
lo necessitan per re.

Si 'l hi tornan lo poder
no farà escravalls (no es cert?)
¿Vosté no volgut manà?

Don Anton, tot 'l hi va bè;
vosté es un home de porra,
tot ho atrapa sense corre,
tot lo que desitja te.

Demà tornarà á pujá
y podrà veure per terra
a aquells que 'l hi feyan guerra:
jah, tuno; com se 'n riurà!

Podrà, to voltat de llum,
saludar als sèns companys
y dir á espanyols y á estranys
— No 'n hi ha cap mes. Ego sum.

Hasta podrà, si 'l hi topa,
torna á se 'l pasmo de Europa;
pero... ¡poguénser callà!

C. GUMA



IUMENJE un gran dinar al Saló de
Llotja. Un dinar proteccionista de
300 cuberts.

¿Cuberts de qué?
Calculin que 'l bisbe vá presi-
dir, y busquin.

Tal vegada sigan cuberts d' hi-
pocresia.

*

Durant lo dinar y sobre tot durant los brindis,
hi hagué moments en que un hom no sabia si era
á Llotja ó bé á la Catedral.

Figurine que fins lo naviero Sr. Nicolau vá parlar
de la paràbola del evangeli del dia; de Marta la
piadosa y de Maria la treballadora.

A questa Maria 'm vá fer pensar ab aquella de la
cansó:

¡Oh tia Maria!
passéu la farina,
catrich, catrich
trayéume del sach.

*

Jo de tots modos vaig tenir una gran alegria.

Algunes setmanas endarrera havia llegit una
pastoral que 'm aflijia. En ella lo Ilustríssim don
Joseph María donava una notícia grave. 'Ns feya
saber que havia perdut la gana.

Donchs bè, jo 'ls ho asseguro, y si fós notari de
la curia, fins ne donaria fè. 'L dia del banquete vá
menjar com un bisbe.

Are estich esperant una nova pastoral, en la
qual me fassa saber que la gana 'l hi ha tornat.

* * *
A l' hora dels brindis vaig convensem de una
cosa.

Y es que ja no 's tracta de la industria llanera,
ni de la industria naviera, sino de la qu' exerceixen
los adroguers. Tots los que van parlar, van entretenir-se dirin-
gintse bolades y més bolades.

* * *
Més que 'l brindis del bisbe, explicant las rela-
cions de la religió ab l' industria y la producció,
y dihent què Déu al crear la terra, vá donar la pri-
mera materia á l' agricultura, vá agradar-me y ho
dich ab tota serietat lo discurs del obrer Sr. Roca
y Gàles.

Després d' expressar l' estat de la classe treba-
lladora, víctima de la crisi y de las valoracions
arancelarias fetas ab tant peca conciencia per al-
guns comerciants de Madrid, dirigintse al bisbe,
vá dirli poch més ó ménos:

Si es veritat que té un esperit de caritat tant
elevadíssim, jo l'hi suplico, ja qu'és senador y que
vá a Madrid, que recordi a tots los seus moradors,

desde 'l rey fins al últim banquer, recordi 'ls que
quan tingan que arreglar é entapissar las sèves ca-
sas, que vestir á las sèves esposas, ho comprin tot
á Espanya, que no vejan á París... (aplauïs).

LO BISBE Encara que jo a casa meva no m' cuido
de las compras y ventas ho tinc dit als meus fa-
miliars: compreúm'ho tot nacional.

EN ROCA Y GÀLES: Deixéume acabar l' idea. Las
ilustres damas madrilenyas comprant los gèneros
á Espanya practicaran la caritat en la sèva forma
més gran, més elevada y més útil, perque l' obrer
que reb una limosna en diner se rebaixa.

LO BISBE: No.

EN ROCA Y GÀLES: Dèu premia ai que la dona;
pero de tots modos es més noble rebrela per medi
del treball (aplauïs) perque la caritat està subjec-
te a vics. Nosaltres voldriam evitarlos y per xó sa-
pliquem á sa ilustríssima que procuri dir als més
elevats peders del Estat: vosaltres són los primers
qui héu de dar l' exemple. Gasteu gèneros del país
y treballaran los obrers espanyols y Espanya serà
rica..

Aquest es lo rasgo més viril del banquete del
diumente.

* * *
Vá assistirhi y vá parlar també lo célebre Sr. Bu-
gallal, aquest inolvidable ex-ministre de Gracia y
Justicia, que als pochs dies de ser al candelero, ja
havia collocat á tota la sèva parentela.

Ell dirà qu' es molt amant de protegir la produc-
cio del país; pero ha demostrat qu' era més amant
encare de protegir a tots los productors de la sèva
fecunda família.

* * *
Un párrafo del discurs del Sr. Nicolau:
«Brindo, pues, señores, por S. M. el Rey de Espanya,
y para que en su regenerador reinado no se
oiga más que la palabra 'vamos bien.'»

Un conservador:

— Pero Sr. Nicolau, ¿qué no leíx La Política? No
passa dia que no 'u diga, ¡Si no sentí altra cosa!

* * *
Lo banquete vá acabar no diré com lo rosari de
l' aurora, sinó com diuhen que acaban tots los xe-
flis á la terra del bisbe, á Andalusia.

Allà diuhen: «Comida hecha, compañía deshecha»
y ell va practicarho al peu de la lletra, aixecant la
sessió.

Molts dels concurrents van quedarse ab lo dis-
curs als llavis; altres lo tenian al pap; moltíssims
disgustats, ja per no poder parlar, ja per no poder
sentir.

L' objecte del dinar vá quedar en l' ayre. ¡Mals
enguanyats diners!

Are jo 'ls donaré un consell: — Un' altra vegada
donéu també la presidència al bisbe!

Cánovas y Martínez Campos van plegats.

Sino que lo que á l' un l' hi sembla blanch, á l'
altre l' hi sembla negre.

Farán com aquells fumadors que no tenian més
que un puro.

Ja 'm sembla que l' un l' hi diu al altre: — Ja
veurás, mentres jo pipo, tu escup.

Diu que apena seran obertas las Corts sortiran
del ministeri dos ó tres ministres.

No creya pas que 'ls conservadors fossin tant de
la broma.

També tenen bones sortidas.



Un home molt gastrònom però que tenia un ventrell molt dolent definia la vida futura en los següents termes:

«Lo paradís es lo siti ahont se menja.

«L'infern es lo lloch ahont s'hi fa la digestió.»

Un dentista anunciava el seu merít en la forma següent.

«Lo Dr. M. Ceguet practica grans operacions en la vista. L'any passat va operar la catarata del Niàgra.»

A un xicest molt lleuger lo tractavan d'embutero.

—No 'u creguin pas, deya ell per sincerarse: jo no menteixo, l'únic que faig es exagerar. Així es que quan vos dich que hi passat l'istiu à Paris, vull dir que l'hi passat à Caldetas. Ja es pèl camí. Res... una exageració.

Un metje que dona mostres d'estar molt fatigat, venint de la visita, exclama llansant un esbufech.

—Ah! Déu meu: aquets malalts me matan!

Un amich seu li respon:

—Naturalment, se venjan dels que mata vosté.



A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—Palmira.

2. ID.—Cane.

3. ENDEVINALLA.—Pensament.

4. MUDANSA.—Pop, cop, chop.

5. QUADRAT DE PARAULAS.—T O O R T
O B O E
R O C H S
T E S T

6. COMBINACIÓ NUMÉRICA.—7 6 1 4 3 2
6 1 4 3 2 7
1 4 3 2 7 6
4 3 2 7 6 1
3 2 7 6 1 4
2 7 6 1 4 3

7. TRENCACLOSCAS.—Bertoldino.

8. GEROGLÍFICH.—De 'n Castellar à 'n en Cánovas ni ha distància.

Han endavatinat totas vuit solucions los ciutadans Sicuter i Nyinyol: 7 A'mina y Dos Ll'muts; 5 Ney de succe; 4 Aprendent de poeta y J. Peix y Sola; 2 Xarau; y 1 ne més Llástichs y Mister Bróquil.

COSAS DE LA SEMANA.

Durant la guerra.



El ser civil.



Es un placer.



Pero lo es más volverlo á ser.



XARADAS.

Ja sé que 'ts promesa lle ip ab un **prima dos** que 'ha dat un **tersa** que n' es molt hermos. Pro qu' ell es **dos doble** haig de dirte jo, y que per **sentarse** no te ni un mal tot.

J. Sust y G.
Hu tres noya tres doblada está tot perque **dos poch** sea promés guanyá en lo joch y l' ha molt ben enjoyada.

Pau Sala.

MUDANSA.
Abaixa le **tot** vaig dir ab una que un **tot portaba** y com que **tot no 'm va fer** li tiro **tot** per la cara, la toco a n' al mitj del **tot** y ella cridant asustada obrume **tot** que m' en vaig al **tot** à dirho à la mare.

J. M. Cabrera.

ENDEVINALLA.
Tinch gana sense ser mestre, tinch pasta, y no soch forner, crie gata y no tinch ratas, tinch pas y no soch carrer. Serás un gran pastanaga si no treus lo que puch ser.

Lopeig.

CONVERSA.

—¿Qué has comprat **La Campana Pepeta**? —No, Perqué? —Com que portes... —Si, mira quatre y tres set rals me costa. —Je m' hauria fet fer recibo. —No 's menester, ell mateix porta 'l rebut. —Llanuda, qui 't pensas per això que vals més. —Bé, tan se val. —Y com ne diuhen d' això? —Entre tú y jo are ho hem dit.

ALMINA.

ROMBO.

7 6 1 4 3 2
6 1 4 3 2 7
1 4 3 2 7 6
4 3 2 7 6 1
3 2 7 6 1 4
2 7 6 1 4 3

Omplir aquests pitxos ab lletras de modo que llegidas horizontal i verticalment digan: la primera ratlla una consonant, la segona lo nom d' una habitació, la tercera un edifici de Barcelona, la cuarta una cantitat y la quinta una vocal.

MARIETA DE REUS

TRENCA CLOSCAS.

Emili, Francesch, Serafí, Estanislao, Carlos, Ac tor, Julie, Ramon. Colocar aquets noms en co'umna de modo que llegidas las segonas lletras denguin lo nom d' una cosa que fa amagrir.

BREUER.

GEROGLÍFICH.

B Flors-llorer-Olivera **D**

a a a Aaaa **E** NO P

I **J** **A** NA

L **G** **L**

AIXORAMUT.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas endavinalles dignas d' insertarse als ciutadans Pau Sala, Campaner, Reculons y Mister Bróquil. Las demés que no s' mencionau no poden insertarse com tampoch lo qu' envian los ciutadans Noy de Sucré, R. Vell y G., J. U., P. Ll. y B., Fil de Sant Andreu, Crema gelada, S. Baldufa, J. Pagell y F., Balari Guilemany, Tussut Turrada, Pere, Pérez, Perico, J. Trubadó, Mamud Kefem Assi, J. M. de Cabrera, I. Arna, Tierno del Bogatell, J. M. Andréu y J. G.

Glutadá Aprendent de poeta: publicaré trencacloscas, logo grif i algun' altra cosa —Almira: hi anirà 'l quadrat numéric y 'l logrof. —Aixoramsut: idem Conversa y logrof numéric. —Sis dits guineu, publicaré trencacloscas. —Tell y Sis dits: idem trencacaps y combinació numérica —J. Domenech idem lo sén y la mudantsa —Marenga seca: hi anirà 'l quadrat —Farinetas: idem lo triangul. —Acetibil: idem le gerooglífich —Paratoris: insertaré la conversa —Nel y Closó: publicaré lo gerooglífich —Frà Diavolo: idem conversa, logrof y gerooglífich —Tija xich de M. de R: lo logrof y 's gerooglífichs de vosté també hi anirán —J. Trovador: insertaré lo logrof —Jikita: idem gerooglífich y trencacloscas —Mamdis: publicaré lo que 'ns envia —J. Trofnom: hi anirà 'l trencacloscas y la combinació —Pau Colom: idem la conversa —Camilo Carrascó y comp.: idem lo que 'ns envia —Un pamplinaire: idem lo gerooglífich —M. N. O. queda complascat —A. B. Piera: Zestà content? —hochil: té poch interés lo que 'ns diu —Quim: ho llegiré i si pot anarhi ho insertaré —Suraire, queda servit —Demòcrata suscriptor, es de tal índole la noticia que 'ns dona, que més propria que de un periòdich, ho es de ser denunciada al jutje.

MEDICAMENTS DEL DOCTOR WOON.

NORT-AMÉRICA.

Aixarop Lactifich, per aumentar la cantitat y calitat de la llet interessantissim per mares y didas.

Aixarop pectoral: per curar tota classe de tos y demás enfermetats del pit.

Aixarop antidiarréich estomacial, per combatrer tota classe de diarreas, dolors y desarreglos de estómach.

Petrítroxol, 2, aixaroperia, y **Rambla de las flors**, farmacia.

LOPEZ, Editor. — **Rambla del Mitj.**

Barcelona: Imp. Lluís de Tasso, fill, Arch del Teatre, 21 y 22.